

[Laurits Pedersen.]

Spørgsmaal op til saglig Behandling, og jeg haaber ogsaa, det vil kunne gennemføres, blot man ikke aabner Huller i Loven, som vil udviske Betydningen af den.

Det Spørgsmaal, som har været fremme Gang paa Gang med Hensyn til Ikke-Landbrugeres Køb af Landbrugsejendomme, har ogsaa været fremme denne Gang. Af Statistikken over Handel og Køb fremgaar det, at Ikke-Landbrugere i ikke ringe Udstrækning sætter ledige Penge i Landbrugsejendomme, ikke mindst i de større. Det vil være rimeligt at tage dette Spørgsmaal under Behandling ogsaa denne Gang og se, om der er Mulighed for at træffe Foranstaltninger, saaledes at dette ikke fortsættes i en ganske urimelig Udstrækning. Det kan man tale nærmere om i Udvalget.

Den Ændring, som er foreslaaet i Loven, kan jeg give min Tilslutning. Den præciserer nøjere, hvad Meningen var med Ændringen i Fjor, siger ganske bestemt, at man ikke, som man fra nogle Sider har prøvet paa, skal kunne omgaa Loven, og i hvert Fald ikke skal kunne gøre det under Henvi sning til, at det ikke udtrykkeligt i Loven er præciseret, hvad man tænker paa. Tinglysningsmyndighederne vil ikke mindst med den Ændring, der her er foreslaaet, være klar over, hvad der tænkes paa med Hensyn til betingede Skøder.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i dette Ting.

Skjerbæk: Jeg kan begynde med at sige, at det ogsaa fra vort Partis Side stiller sig saaledes, at vi gerne vil have, at det bliver saa let for Landboungdommen som muligt at komme i Besiddelse af Jord, og hvis den Lovgivning, vi her taler om, virkelig er en Hindring derfor, maa man overveje, om der kan træffes Foranstaltninger til at modvirke en saadan uheldig Følge af Lovgivningen.

I øvrigt maa jeg, som det er udtalt af andre Talere før mig, sige, at jeg anser det for nødvendigt, da vi har faaet Loven, ogsaa at fortsætte den, saadan som det er foreslaaet i dette Lovforslag, og jeg kan ligeledes give min Tilslutning til den Ændring, der her er foreslaaet i § 6, Stk. 3, om de betingede Skøder. Jeg tror, det er rigtigt i Lovform at sige det, der er foreslaaet, fordi det klargør Lovens Formaal noget mere end hidtil. Formaalet med en Lovgivning som denne er at modarbejde den usunde Prisstigning og den usunde Spekulation. Det er det Formaal, der skal forfølges

ogsaa gennem den Maade, hvorpaa Loven bliver praktiseret. Vi maa saa haabe, at det bliver muligt at afgrænse Formaalet, saaledes at der ikke kommer de uheldige Sidevirkninger, som man fra forskellig Side har været inde paa at omtale.

Med disse Ord skal jeg paa Det konservervative Folkepartis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Bertel Dahlgaard: Vi kan fra vor Side tiltræde det foreliggende Forslag om at forlænge denne Lovgivnings Gyldighed. Der har hele Tiden været Klarhed over, at der med en saadan Lovgivning altid vilde følge visse Ulemper, fordi Lovens Regler nu engang ikke kan tage alle de individuelle Hensyn, der kunde være ønskelige, og Dispensationsregelen kun delvis kan bøde herpaa; men paa den anden Side tror jeg, at det efterhaanden er almindelig anerkendt, at selv med disse Ulemper maa Loven under disse ekstraordinære Forhold bevares, fordi den bidrager væsentligt til at modvirke de Ulykker, som en overhaandtagende Prioritering vil medføre ud i Fremtiden.

Jeg kan altsaa tiltræde Lovforslaget, men jeg kan ikke undlade at tilføje, at Behandlingen af dette Forslag naturligt igen maa rejse det Spørgsmaal, om det ikke er paakrævet at træffe yderligere Foranstaltninger til at modvirke Prisstigningen paa Landbrugsejendomme — jeg kan for saa vidt godt sige paa fast Ejendom i det hele taget. Jo længere Krigen og de ekstraordinære Forhold varer, des stærkere trænger hele dette Spørgsmaal sig paa, og den højtærede Indenrigsminister gav allerede i Fjor Tilsagn om at tage hele Spørgsmaalet op til nærmere Overvejelse, men der er hidtil ikke sket noget i Sagen. Jeg maa sige, at jeg synes, at man har taget lidt for let paa de herhenhørende Spørgsmaal. Gennem Krigen's to Aar er nu over 25 000 Landejendomme omsat til stærkt stigende Priser; for de større Ejendommers Vedkommende er Prisstigningen for Jord og Bygninger ca. 25 pCt. og noget mindre for de mindre Ejendomme. Det er Forrentningen af disse faste Værdiers Omsætningspriser, der skal svares til, naar mere normale Tider atter indtræder.

Nu er der maaske nogen, der vil sige, at den Stigning, jeg her nævner, alligevel ikke er særlig betydelig, men jeg maa dog i denne Forbindelse minde om, at Prisstigningen for de større Ejendomme nu er den samme, som Prisstigningen var paa det tilsvarende Tidspunkt under sidste Krig, altsaa tre Aar efter Krigen's Udbrud, og vi ved,